

JAN LUBOMIRSKI

Jan Lubomirski urodził się 22 listopada 1905 roku w Stanclewie koło Reszla. Uzdolniony muzycznie, po ukończeniu szkoły założył własną kapelę. W czasie plebiscytu 1920 roku czynnie zaangażował się w akcję agitacyjną na rzecz Polski. W 1923 roku dzięki wstawiennictwu Jana Baczewskiego i Seweryna Pieniężnego - działaczy Związku Polaków w Niemczech - wyjechał do Poznania na kurs dla organistów. Pod kierunkiem pedagogów tej miary, co Feliks Nowowiejski i ksiądz Wacław Gieburowski stał się muzykiem profesjonalnym. Przede wszystkim jednak został przygotowany do pełnienia roli organizatora ruchu amatorskiego.

W 1929 r. Jan Lubomirski powrócił na Warmię, do Olsztyna. Rozwodził pracę w Związku Towarzystw Młodzieży. W tym też roku został redaktorem odpowiedzialnym "Życia Młodzieży" - pisma Związku. Funkcję tę pełnił do 1930 r. W 1927 r. wstąpił do Związku Polaków w Niemczech.

Teren działalności Jana Lubomirskiego był rozległy. Obejmował Warmię, Mazury, Powiśle i Ziemię Żłotowską. Różnorodne były też zadania. Zajmował się kolportażem polskich wydawnictw i zdobywaniem dla nich abonentów. Uczestniczył w zakładaniu szkół i przedszkoli, a także bibliotek. Brał udział w tworzeniu kół żywego słowa, prowadził próby i urządzał występy. Głównie jednak organizował życie muzyczne ludności polskiej. Zakładał i prowadził chóry i kapela ludowe. Był założycielem i dyrygentem chóru męskiego "Warmia" w Olsztynie. Zespołom dostarczał polski repertuar. Zbierał i opracowywał folklor muzyczny. Publikował na łamach czasopism pieśni, sporządzał śpiewniki. Zawsze w trasie, bezpośredni i serdeczny dla ludzi potrafił zdobyć ich zaufanie. Działalność Jana Lubomirskiego została dostrzeżona przez władze niemieckie i była powodem wielu szykan.

Jan Lubomirski został aresztowany w sierpniu 1939 roku i osadzony w obozie koncentracyjnym Sachsenhausen-Oranienburg. Mimo tragicznych przeżyć nie załamał się. Tuż po wyzwoleniu, jeszcze w obozie przejściowym, zorganizował z więźniów Polaków chór.

W 1946 roku Jan Lubomirski wrócił na Warmię. Podjął w Olsztynie pracę nauczyciela muzyki i śpiewu. Uczył kolejno w szkołach: powszechnej nr 2, Publicznej Szkole Zawodowej, Państwowym Żeńskim Gimnazjum Krawieckim, Państwowym Gimnazjum i Liceum Żeńskim. Zakładał chóry, m.in. chór przy kościele o.o. franciszkanów. Pracę pedagogiczną zakończył w 1948 roku. Wrócił do

swojej największej pasji - muzyki ludowej. Poświęcił się jej utrwalaniu i upowszechnianiu. W latach 1950-1958 Jan Lubomirski uczestniczył w Ogólnopolskiej Akcji Zbierania Folkloru Muzycznego jako członek ekipy olsztyńskiej Państwowego Instytutu Sztuki. Jego obecność była niezbędna z uwagi na przedwojenne kontakty z miejscową ludnością i posiadane wykształcenie muzyczne.

W 1953 roku założył i prowadził do 1960 roku zespół "Żywego Słowa" przy redakcji "Słowa na Warmii i Mazurach". Przez wiele lat był instruktorem i pracownikiem Ośrodka Metodycznego Wojewódzkiego Domu Kultury w Olsztynie. Pomagał zespołom artystycznym działającym na terenie Warmii i Mazur. Był wieloletnim wiceprezesem oddziału olsztyńskiego Zjednoczenia Polskich Zespołów Śpiewaczych i Instrumentalnych. Nadzwyczaj aktywny. Zgromadził bogaty zbiór pieśni ludowych Warmii i Mazur. Dzięki pasji zbierackiej Jana Lubomirskiego powiększyły się zbiory Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie, Skansenu w Olsztynku, Ośrodka Badań Naukowych im. W. Kętrzyńskiego w Olsztynie, Muzeum w Kwidzynie. Wiele też skorzystała Rozgłośnia Polskiego Radia w Olsztynie przygotowująca audycje muzyczne.

Jan Lubomirski za swą działalność otrzymał liczne nagrody i odznaczenia.

Jan Lubomirski jest związany z Olsztynem od 1926 roku. Należy do najbardziej zasłużonych i najskromniejszych jego mieszkańców.

004447264
OŚRODEK BADAŃ NAUKOWYCH
im. Wojciecha Kętrzyńskiego
ul. Partyzantów 87
10-402 OLSZTYN
tel. 27-66-18

-1-

Olsztyn, dnia 20 lutego 1991 r.

W. Pan
dr Józef Bagiński
Radny Rady Miejskiej
w Olsztynie

Zgodnie z wcześniejszymi rozmowami w załączeniu przekazuję materiał biograficzny Jana Lubomirskiego, jako kandydata do tytułu Honorowego Olsztynianina.

ZASTĘPCA DYREKTORA
[Podpis]
dr Bohdan Łukaszewicz